

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 87. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277872736/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

Morgenen her i Havet, da blev det så levende i mig, mit Minde, min Drøm fra — fra min Ungdom, da også jeg vovede mig Livet, Kvinden nær. Ak, Fru Ellen, her på mit sidste Leje gæster det mig nu — ikke at De ligner hende, ak slet ikke, men — De er ung og mild som hun, og Kvinde som hun — — Og i det samme nævnede De hendes Navn — Honorius, Dorete Honorius hed hun."

Ellen havde sluppet Krukken ned på Klappbordet og sagte nærmet sig. Nu stod hun foran hans Seng. Hun vovede knap at drage Vejret.

Han så op på hende i et usikkert Smil. Hun bøjede sig hurtigt og kyssede hans Hånd.

"Nej, nej, Fru Ellen, nej dog," han loftede afværgende den anden Hånd, "det er jo knap noget at høre, for andre! Men da jeg dog skal tale til Dem om mig og mit, og nu er så nær ved det, så er jeg lettet, det nu er sagt; at De nu véd, at også jeg — at jeg også har — haft en Kærlighed," han vendte Ansigtet bort, den gamle, magre Nakke skælvede let under det lange, hvide Hår.

Han mærkede stadig Ellens Mund på sin Hånd; så sagde han, stadig med Hovedet vendt bort: "Græd ikke, Fru Ellen, husk hvad jeg sagde sidst om den gyldne Tråd. Min gyldne Tråd, det var min Kærlighed. Jeg har ikke haft Eberhard Sebastian Badens stærke Tro og Længsel, jeg har for meget været bundet til Jorden, til Øen, men — jeg har haft en Kærlighed!"

Hans Stemme loftede sig halvt syngende og faldt brat. Uret målte Tiden ud i så dyb en Stilhed, at Ellen syntes, hun hørte Årtier rinde mellem hver af dets Takter — Årtier i denne Stue.

"Men er en Mand af dette Navn kommen til Øen, da er det for at blive — til sin Død."

Han vendte Ansigtet mod hende, svagt rødmende.

Hun så ind i det — ak, var Årtierne rundne? var det ikke den barneunge Student fra den Gang, fra Kærligheden, fra Dorete Honorius?

"Tys, nu kommer Deres Mand!"

Ellen loftede Hovedet og lyttede: "Jeg kan ikke høre ham."